

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

॥ श्रीगुरुडपञ्चाशत् ॥

This document* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ श्रीगरुडपञ्चाशत् ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।

वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

परव्यूहवर्णकः

अङ्गेष्वानन्द मुख्य श्रुतिशिखर मिळहण्डकं गण्डपूर्वं
प्रागेवाभ्यस्य षड् प्रतिदिशमनघं न्यस्त शुद्धास्त्र बन्धाः ।
पक्षि व्यत्यस्त पक्षि द्वितय मुख पुट प्रस्फुटोदार तारं
मन्त्रं गारुत्मतं तं हृतवह दयिता शेखरं शीलयामः ॥ १ ॥

वेदः स्वार्थाधिरूढो बहिरबहिरभिव्यक्तिमभ्येति यस्यां
सिद्धिः सांकर्षणी सा परिणमति यया सापवर्ग त्रिवर्गा ।
प्राणस्य प्राणमन्यं प्रणिहित मनसो यत्र निर्धारयन्ति
प्राची सा ब्रह्मविद्या परिचितगहना पातु गारुत्मती नः ॥ २ ॥

नेत्रं गायत्रमूचे त्रिवृदिति च शिरो नामधेयं यजूंषि
छन्दांस्यङ्गानि धिष्यात्मभिरजनि शफैर्विश्रहो वामदेव्यम् ।
यस्य स्तोमात्मनोऽसौ बृहदितरगरुत् तादृशाम्नातपुच्छः
स्वाच्छन्द्यं नः प्रसूतां श्रुतिशत शिखराभिष्टुतात्मा गरुत्मान् ॥ ३ ॥

यो यं धत्ते स्वनिष्ठं वहनमपि वरः स्पर्शितो येन यस्मै
यस्माद् यस्याहवश्रीर्विदधति भजनं यत्र यत्रेति सन्तः ।
प्रायो देवः स इत्थं हरिगरुड भिदाकल्पितारोह वाह-
स्वाभाव्यः स्वात्मभव्यः प्रदिशतु शकुनिर्ब्रह्म सब्रह्मतां नः ॥ ४ ॥

एको विष्णोर्द्वितीयस्त्रिचतुर विदितं पञ्चवर्णी रहस्यं
षाड्गुण्य स्मेर सप्त स्वर गतिरणिमाद्यष्ट संपन्नवात्मा ।

देवो दर्वीकरारिर्दश शत नयनारातिसाहस्रलक्षे
विक्रीडत्पक्ष कोटिर्विघटयतु भयं वीत संख्योदयो नः ॥ ५ ॥

सत्यादौः सात्वतादि प्रथित महिमभिः पञ्चभिर्व्यूहभेदैः
पञ्चाभिर्ख्यो निरुन्धन् भवगरळ भवं प्राणिनां पञ्च भावम् ।
प्राणापानादि भेदात् प्रतितनु मरुतो दैवतं पञ्च वृत्तेः
पञ्चात्मा पञ्चधाऽसौ पुरुष उपनिषद्बोधितस्तोषयेन्नः ॥ ६ ॥

श्लिष्यद्भोगीन्द्र भोगे श्रुति निकर निधौ मूर्तिभेदे स्वकीये
वर्णव्यक्तीर्विचित्राः परिकलयति यो वक्त्र बाहुरूपादैः ।
प्राणः सर्वस्य जन्तोः प्रकटित परम ब्रह्मभावः सं इत्थं
क्लेशं छिन्दन् खगेशः सपदि विपदि नः सन्निधिः सन्निधत्ताम् ॥ ७ ॥

अग्रे तिष्ठन्नृदग्नो मणिमुकुर इवानन्य दृष्टेर्मुरारेः
पायान्माया भुजङ्गी विषम विष भयाद् गाढमस्मान् गरुत्मान् ।
क्षुभ्यत्क्षीराब्धि पाथस्सहभव गरळ स्पर्शशङ्की स शङ्के
छायां धत्ते यदीयां हृदि हरि हृदयारोह धन्यो मणीन्द्रः ॥ ८ ॥

अमृताहरणवर्णकः

आहर्तारं सुधाया दुरधिगम महाचक्र दुर्गस्थितायाः
जेतारं वज्रपाणेः सह विबुध गणैराहवे बाहुवेगात् ।
विष्णौ संप्रीयमाणे वरविनिमयतो विश्व विख्यात कीर्तिं
देवं याऽसूत साऽसौ दिशतु भगवती शर्म दाक्षायणी नः ॥ ९ ॥

वित्रासाद् वीतिहोत्रं प्रथममधिगतैरन्तिके मन्दधाम्ना
भूयस्तेनैव सार्धं भय भर तरळैर्वन्दितो देवबृन्दैः ।
कल्पान्त क्षोभ दक्षं कथमपि कृपया संक्षिपन् धाम चण्डं
भित्त्वाऽण्डं निर्जिहानो भवभयमिह नः खण्डयत्वण्डजेन्द्रः ॥ १० ॥

क्षुण्ण क्षोणीधराणि क्षुभित चतुरकूपार तिम्यद्गरुन्ति
त्रुट्यत्तारासराणि स्थपुटित विबुध स्थानकानि क्षिपेयुः ।

पाताळ ब्रह्म सौधावधि विहित मुधाऽऽवर्तनान्यस्मदार्ति
ब्रह्माण्डस्यान्तराळे बृहति खगपतेरर्मक क्रीडितानि ॥ ११ ॥

संविच्छस्त्रं दिशन्त्या सह विजय चमूराशिषः प्रेषयन्त्या
संबध्नन्त्या तनुत्रं सुचरितमशनं पक्कणं निर्दिशन्त्या ।
एनोऽस्मद्वैनतेयो नुदतु विनतया क्लृप्त रक्षाविशेषः
कद्रू संकेत दास्य क्षपण पण सुधा लक्ष मैक्षं जिघृक्षुः ॥ १२ ॥

विक्षेपैः पक्षतीनां अनिभृत गतिभिर्वादित व्योमतूर्यः
वाचालाम्भोधि वीचीवलय विरचितालोक शब्दानुबन्धः
दिक्कन्या कीर्यमाण क्षरदुडु निकर व्याज लाजाभिषेकः
नाकोन्माथाय गच्छन् नरकमपि स मे नागहन्ता निहन्तु ॥ १३ ॥

ऋक्षाक्ष क्षेप दक्षो मिहिर हिमकरोत्ताल ताळाभिघाती
वेलावाः केळि लोलो विविध घनघटा कन्दुकाघात शीलः ।
पायान्नः पातकेभ्यः पतग कुलपतेः पक्षविक्षेप जातः
वातः पाताळ हेलापटह पटुरवारम्भ संरम्भ धीरः ॥ १४ ॥

किं निर्घातः किमर्कः परिपतति दिवः किं समिद्धोऽयमौर्वः
किंस्वित् कार्तस्वराद्रिर्ननु विदितमिदं व्योमवर्त्मा गरुत्मान् ।
आसीदत्याजिहीर्षत्यभिपतति हरत्यत्ति हा तात हाऽम्बेति
आलापोद्युक्त मिल्लाकुल जठर पुटः पातु नः पत्रिनाथः ॥ १५ ॥

आसृक्व्याप्तैरसृग्भिर्दुरुपशम तृषा शातनी शातदंष्ट्रा-
कोटी लोटत्करोटी विकट कटकटाराव घोरावतारा ।
भिन्द्यात् सार्धं पुळिन्द्या सपदि परिहृत ब्रह्मका जिह्वगारेः
उद्वेल्लद्विल्ल पल्ली निगरण करणा पारणा कारणां नः ॥ १६ ॥

स्वच्छन्द स्वर्गिवृन्द प्रथमतम महोत्पात निर्घात घोरः
स्वान्तध्वान्तं निरुन्ध्याद् धुत धरणि पयोराशिराशीविषारेः ।
प्रत्युद्यद्विल्लपल्ली भट रुधिर सरिल्लोल कल्लोल माला-
हाला निर्वेश हेला हलहल बहुलो हर्ष कोलाहलो नः ॥ १७ ॥

सान्द्र क्रोधानुबन्धात् सरसि नखमुखे पादपे गण्डशैले
तुण्डाग्रे कण्ठरन्ध्रे तदनु च जठरे निर्विशेषं युयुत्सू।
अव्यादस्मान् अभव्यादविदित नखर श्रेणिदंष्ट्राभिघातौ
जीवग्राहं गृहीत्वा कमठ करटिनौ भक्षयन् पक्षिमल्लः ॥ १८ ॥

अल्पः कल्पान्त लीला नटमकुट सुधा सूति खण्डो बहूनां
निःसारस्त्वद्भुजाद्रेरनुभवतु मुधा मन्थनं त्वेष सिन्धुः ।
राका चन्द्रस्तु राहोः स्वमिति कथयतः प्रेक्ष्य कद्रुकुमारान्
सान्तर्हासं खगेन्द्रः सपदि हृतसुधस्त्रायतां आयतान्नः ॥ १९ ॥

आरादभ्युत्थितैरावतं अमित जवोदञ्चदुच्चैःश्रवस्कं
जातक्षोभं विमथ्न् दिशि दिशि दिविषद्वाहिनीशं क्षणेन।
भ्राम्यन् सव्यापसव्यं सुमहति मिषति स्वर्गिसार्थं सुधार्थं
प्रेङ्खन्नेत्रः श्रियं नः प्रकटयतु चिरं पक्षवान् मन्थशैलः ॥ २० ॥

अस्थानेषु ग्रहाणामनियत विहितानन्त वक्रातिचाराः
विश्वोपाधि व्यवस्था विगम विलुब्धित प्रागवागादिभेदाः ।
द्वित्राः सुत्राम भक्त ग्रह कलह विधावण्डजेन्द्रस्य चण्डाः
पक्षोत्क्षेपा विपक्ष क्षपण सरभसाः शर्म मे निर्मिमीरन् ॥ २१ ॥

तत्तत्प्रत्यर्थि सारावधि विहित मृषा रोष गन्धो रुषान्धैः
एकः क्रीडन्ननेकैः सुरपति सुभटैरक्षतो रक्षतान्नः ।
अन्योन्याबद्ध लक्षापहरण विहितामन्द मात्सर्यतुङ्गैः
अङ्गैरेव स्वकीयैरहमहमिकया मानितो वैनतेयः ॥ २२ ॥

अस्तव्योमान्तमन्तर्हित निखिल हरिन्मण्डलं चण्डभानोः
लुण्टाकैर्यैरकाण्डे जगदखिलमिदं शर्वरी वर्वरीति।
प्रेङ्खोळत्स्वर्गगोळः स्वलदुडुनिकर स्कन्ध बन्धान् निरुन्धन्
रंहोभिस्तैर्मदम्हो हरतु तरळित ब्रह्मसद्मा गरुत्मान् ॥ २३ ॥

यः स्वाङ्गे संगरान्तर्गरुदनिल लव स्तम्भिते जम्भशत्रौ
कुण्ठास्त्रे सन्नकण्ठं प्रणयति पवये पक्षलेशं दिदेश।

सोऽस्माकं संविधत्तां सुरपति पृतना द्वन्द्व युद्धैक मल्लः
माङ्गळ्यं वालखिल्य द्विजवर तपसां कोऽपि मूर्तो विवर्तः ॥ २४ ॥

रुद्रान् विद्राव्य सेन्द्रान् हुतवह सहितं गन्धवाहं गृहीत्वा
कालं निष्काल्य धृत्वा निर्ऋति धनपती पाशिनं क्लेशयित्वा ।
सर्पाणां छाद्मिकानां अमृत मय पण प्रापणप्राप्त दर्पः
निर्बाधं क्वापि सर्पन् अपहरतु हरेरौपवाह्यो मदंहः ॥ २५ ॥

नागदमनवर्णकः

भुम्भ भूर्भूकुटीभृद् भ्रमदमित गरुत्क्षोमित क्षमान्तरिक्षः
चक्राक्षी वक्रतुण्डः खरतर नखरः क्रूर दंष्ट्राकराळः ।
पायादस्मान् अपायाद् भयभर विगळहृन्दशूकेन्द्र शुकः
शौरेः संक्रन्दनादि प्रतिभट पृतना क्रन्दनः स्यन्दनेन्द्रः ॥ २६ ॥

अर्यम्णा धुर्ययोक्त्र ग्रसन भय भृता सान्त्वितोऽनूरुबन्धात्
कोदण्डज्यां जिघृक्षेदिति चकित धिया शङ्कितः शंकरेण ।
तल्पे कल्पेत मा ते मतिरिति हरिणाऽप्यादरेणानुनीतः
पक्षीन्द्रस्त्रायतां नः फणधर महिषी पत्रभङ्गापहारी ॥ २७ ॥

छायाताक्षर्यानीनां फणमणि मुकुर श्रेणि विस्पष्ट बिम्बान्
त्राणापेक्षा धृत स्वप्रतिकृति मनसा वीक्ष्य जातानुकम्पः ।
तेषां दृष्ट्वाऽथ चेष्टाः प्रति गरुड गणा शङ्कया तुङ्गरोषः
सर्पन् दर्पोद्धृतो नः शमयतु दुरितं सर्प सन्तान हन्ता ॥ २८ ॥

उच्छ्वासाकृष्ट तारागण घटित मृषा मौक्तिकाकल्प शिल्पः
पक्ष व्याधूत पाथो निधि कुहर गुहा गर्भदत्तावकाशः ।
दृष्टिं दंष्ट्राग्र दूतीं पृथुषु फण भृतां प्रेषयन्नुत्तमाङ्गेषु
अङ्गैरङ्गानि रुन्धन्नवतु पिपतिषुः पत्रिणामग्रणीर्नः ॥ २९ ॥

आ वेधः सौध शृङ्गादनुपरत गतेराभुजङ्गेन्द्रलोकात्
श्रेणी बन्धं वितन्वन् क्षण परिणमितालात पातप्रकारः ।

पायान्नः पुण्य पाप प्रचय मय पुनर्गर्भ कुम्भी निपातात्
पाताळस्यान्तराळे बृहति खगपतेर्निर्विघातो निपातः ॥ ३० ॥

प्रत्यग्राकीर्ण तत्तत्फण मणिनिकरे शङ्कुला कोटि वक्रं
तुण्डाग्रं संक्षुण्वानः कुलगिरि कठिने कर्परे कूर्मभर्तुः ।
पाताळ क्षेत्र पक्व द्विरसन पृतना शालि विच्छेद शाली
शैलीं नः सप्त शैली लघिमद रभसः सौतु सार्ध्वीं सुपर्णः ॥ ३१ ॥

पर्यस्यत् पन्नगीनां युगपदसमयानर्भकान् गर्भकोशाद्
ब्रह्म स्तम्ब प्रकम्प व्यतिषजदखिलोदन्वदुन्निद्र घोषम् ।
चक्षुश्चक्षुः श्रुतीनां सपदि बधिरयत् पातु पत्रीश्वरस्य
क्षिप्र क्षिप्त क्षमाभृत् क्षणघटित नभः स्फोटमास्फोटितं नः ॥ ३२ ॥

तोय स्कन्धो न सिन्धोः समघटत मिथः पक्ष विक्षेप भिन्नः
पाताळं न प्रविष्टं पृथुनि च विवरे रश्मिभिस्तिग्मरश्मेः ।
तावद्गस्ताहि वक्त्र क्षरित विषमषी पङ्क कस्तूरिकाङ्कः
प्रत्यायातः स्वयूथ्यैः स्थित इति विदितः पातु पत्रीश्वरो नः ॥ ३३ ॥

बद्धस्पर्धैरिव स्वैर्बहुभिरभिमुखैरेककण्ठं स्तुवाने
तत्तद्विश्वोपकार प्रणयि सुरगण प्रार्थित प्राणरक्षे ।
पायान्नः प्रत्यहं ते कमपि विषधरं प्रेषयामीति भीते
संधित्सौ सर्पराजे सकरुणमरुणानन्तरं धाम दिव्यम् ॥ ३४ ॥

क्वाप्यस्त्रा शर्कराढ्यं क्वचन घनतरासृक्छटा शीधुदिग्धं
निर्मोकैः क्वापि कीर्णं विषयमपरतो मण्डितं रत्नखण्डैः ।
अध्यारूढैः स्ववारेष्वहमहमिकया वध्य वेषं दधानैः
काले खेलन् भुजङ्गैः कलयतु कुशलं काद्रवेयान्तको नः ॥ ३५ ॥

परिष्कारवर्णकः

वामे वैकुण्ठ शय्या फणिपति कटको वासुकि ब्रह्मसूत्रः
रक्षेन्नस्तक्षकेण ग्रथित कटितटश्चारु कार्कोट हारः ।

पद्मं कर्णेऽपसव्ये प्रथिमवति महा पद्ममन्यत्र विभ्रत्
चूडायां शङ्खपालं गुळिकमपि भुजे दक्षिणे पक्षिमल्लः ॥ ३६ ॥

वर्त्याभ स्वस्तिकाग्र स्फुरदरुण शिखा दीप्र रत्नप्रदीपैः
बध्नद्विस्तापमन्तर्बहुळ विषमषी गन्ध तैलाभिपूर्णेः ।
नित्यं नीराजनार्थं निज फण फलकैर्घूर्णमानानि तूर्णं
भोगैरापूरयेयुर्भुजग कुलरिपोर्भूषणानीषणां नः ॥ ३७ ॥

अङ्ग प्रत्यङ्ग लीनामृतरस विसर स्पर्श लोभादिवान्त-
स्त्रासाद्द्रासानुबन्धादिव सहज मिथोवैर शङ्कोत्तरङ्गात् ।
रुद्रागाढोपगूढोच्छ्रसन निबिडित स्थान योगादिवास्मद्-
भद्राय स्युर्भजन्तो भगवति गरुडे गाढतां गूढपादः ॥ ३८ ॥

कोटीरे रत्नकोटि प्रतिफलिततया नैकधा भिन्नमूर्तिः
वल्मीकस्थान् स्वयूथ्यानभित इव निजैर्वेष्टनैः क्लृप्तरक्षः ।
क्षेमं नः सौतु हेमाचल विधृत शरन्मेघ लेखानुकारी
रोचिश्चूडाल चूडामणिरुरग रिपोरेष चूडामुजङ्गः ॥ ३९ ॥

द्राघीयः कर्णपाश द्युति परिभवन व्रीडयेव स्वभोगं
संक्षिप्याश्वन् समीरं दरविनतमुखो निःश्वसन् मन्दमन्दम् ।
आसीदद्गण्डभित्ति प्रतिफलन मिषात् क्वापि गूढं विविक्षुः
क्षिप्रं दोषान् क्षिपेन्नः खगपति कुहना कुण्डलः कुण्डलीन्द्रः ॥ ४० ॥

वालाग्रग्रन्थि बन्धग्रथित पृथुशिरो रत्न सन्दर्शनीयः
मुक्ताशुभ्रोदराभो हरिमणिशकल श्रेणि दृश्येतरांशः ।
विष्वग्दम्भोळि धारा व्रण किण विषमोत्तम्भन स्तब्ध वृत्तिः
व्याळाहारस्य हृद्यो हरतु स मदघं हार दर्वीकरेन्द्रः ॥ ४१ ॥

वैकक्ष्य स्रग्विशेषच्छरण परिणमच्छस्त्र बन्धानुबन्धः
वक्षः पीठाधिरूढो भुजगदमयितुर्ब्रह्मसूत्रायमाणः ।
अश्रान्त स्वैर निद्रा विरचित विविधोच्छ्वास निःश्वास वेग-
क्षामोच्छ्रनाकृतिर्नः क्षपयतु दुरितं कोऽपि कद्रू कुमारः ॥ ४२ ॥

श्लिष्यद्रुद्रासुकीर्ति स्तन तट घुसृणालेप संक्रान्तसार-
 स्फारामोदाभिलाषोन्नमित पृथुफणा चक्रवाळाभिरामः ।
 प्रायः प्रेयः पटीरद्रुम विटप धिया श्लिष्ट पक्षीन्द्र बाहुः
 व्याहन्यादस्मदीयं वृजिनभरमसौ बृन्दशो दन्दशुकः ॥ ४३ ॥

ग्रस्तानन्तर्निविष्टान् फणिन इव शुचा गाढमाश्लिष्यदुःख्यन्
 क्षुण्णानेकः स्वबन्धून् क्षुधमिव कुपितः पीडयन् वेष्टनेन ।
 व्याळस्ताक्षर्योदरस्थो विपुलगळगुहावाहि फूत्कारवात्या
 पौनःपुन्येन हन्यात् पुनरुदरगुहागेह वास्तव्यतां नः ॥ ४४ ॥

गाढासक्तो गरुत्मत्कटितट निकटे रक्त चण्डातकाङ्के
 फक्कत्काञ्ची महिम्ना फणमणि महसा लोहिताङ्गो भुजङ्गः ।
 सत्ता सांसिद्धिकं नः सपदि बहुविधं कर्मबन्धं निरुन्ध्याद्
 विन्ध्याद्गालीन सन्ध्या घन घटित तटित्कान्ति चातुर्य धुर्यः ॥ ४५ ॥

अद्भुतवर्णकः

वेगोत्तानं वितानं व्यजनमनुगुणं वैजयन्ती जयन्ती
 मित्रं नित्याभ्यमित्रं युधि विजयरथो युग्ययोगानपेक्षः ।
 दासो निष्पर्युदासो दनु तनय भिदो निःसहायः सहायः
 दोधूयेतास्मदीयं दुरितमधरिताराति पक्षैः स्वपक्षैः ॥ ४६ ॥

उक्षा दक्षान्तकस्य स्वलति वलजितः कुञ्जरः खंजरीतिः
 क्लान्तो धातुः शकुन्तोऽनुग इति दयया सामि रुद्रस्यदोऽपि ।
 ग्राहग्रस्त द्विपेन्द्र क्षति भय चकिताकुण्ठवैकुण्ठ चिन्ता-
 नासीरोदार मूर्तिर्नरक विहतये स्ताद्विहङ्गेश्वरो नः ॥ ४७ ॥

वेगोद्वेलः सुवेले किमिदमिति मिथो मन्त्रितो वानरेन्द्रैः
 मायामानुष्य लीलामभिनयति हरौ लब्धसेवा विशेषः ।
 वैदेही कर्णपूर स्तबक सुरभिणा यः समाश्लेषि दोष्णा
 तृष्णा पारिप्लवानां स भवतु गरुडो दुःख वारिप्लवो नः ॥ ४८ ॥

दुग्धोदन्वत्प्रभूतः स्वक महिम पृथुर्विष्णुना कृष्णनाम्ना
 पिञ्छाकल्पानुकल्पः समघटि सुदृढो यत्प्रदिष्टः किरीटः ।
 वीरो वैरोचनास्त्र व्रण किण गुणितोदग्र निर्घात घातः
 संघातं सर्पघाती स हरतु महतामस्मदत्याहितानाम् ॥ ४९ ॥

रुन्ध्यात् संवर्त संध्या घनपटल कनत्पक्ष विक्षेप हेला-
 वातूलास्फाल तूलाञ्चल निचय तूलाधेय दैतेय लोकः ।
 आस्माकैः कर्म पाकैरभिगत महितानीकमप्रत्यनीकैः
 दीव्यन् दिव्यापदानैर्दनुज विजयिनो वैजयन्ती शकुन्तः ॥ ५० ॥

यत्पक्षस्था त्रिवेदी त्रिगुण जलनिधिर्लङ्घ्यते यद्गुणज्ञैः
 वर्गस्त्रैवर्गिकाणां गतिमिह लभते नाथवद् यत्सनाथः ।
 त्रैकाल्योपस्थितात् स त्रियुग निधिरघादायतात् त्रायतां नः
 त्रातानेकस्त्रिधाम्स्त्रिदश रिपु चमू मोहनो वाहनेन्द्रः ॥ ५१ ॥

सैकां पञ्चाशतं यामतनुत विनता नन्दनं नन्दयिष्यन्
 कृत्वा मौळौ तदाज्ञां कवि कथक घटाकेसरी वेङ्कटेशः ।
 तामेतां शीलयन्तः शमित विषधरव्याधि दैवाधिपीडाः
 काङ्क्षा पौरस्त्य लाभाः कृतमितर फलैस्तार्क्ष्यकल्पा भवन्ति ॥ ५२ ॥

॥ इति श्रीगरुडपञ्चाशत् समाप्ता ॥

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने ।
 श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥